

[Albrechtsen]

blevet nogen folkeafstemning. Men så var vi nogle, der sagde: i den situation, hvor der er et flertal for noget i dette folketing, men hvor det mindretal, der bliver stemt ned, siger: vi vil have ret til i denne sag at appellere til vælgerne, finder vi, at det er det rigtige at støtte det synspunkt.

Men hr. Ivar Nørgaard har da grundlæggende ret i, at hvis regeringen på det tidspunkt, da der var konstateret et flertal imod regeringen, havde sagt: selv om der er et flertal i folketinget, som vil støtte vores krav om at kunne appellere til vælgerne, opgiver vi sagen, så var der jo ikke blevet nogen folkeafstemning. Så enkel er den side af sagen, og jeg mener, at det, jeg her har sagt, må have fjernet den mystik, der var ved at blive bragt ind i debatten fra anden side for lidt siden.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Socialistisk folkeparti indstiller ændringsforslagene til vedtagelse. Det gør vi, fordi værdiladede ord er taget væk fra overskriften, og de utrolig værdiladede ord, der lå i bemærkningerne til lovforslaget, udgår, idet disse ikke sendes ud.

Avisen, som socialistisk folkeparti talte meget og varmt om ved førstebehandlingen, bliver nu en realitet, og folketingsgrupperne får her mulighed for at gøre deres stilling klar over for EF-pakken. Det er vi glade for.

Desværre må vi beklage, at det ikke lykkes også at få lidt mere tid, det vil sige, at vi måtte erkende, at datoen den 27. februar 1986 bliver fastholdt. Det beklager vi, men nu ligger det, som det ligger, og vi anbefaler at støtte ændringsforslagene.

Jeg vil godt have lov at sige, at hvorom alting er, så havde vi jo ikke stået i den situation, vi nu står i, hvis ikke det var, fordi statsministeren på et tidligere tidspunkt var blevet stemt ned her i folketinget. Det skal vi jo huske er baggrunden for, at vi får denne folkeafstemning trods alt.

En anden ting, som jeg ikke skal undlade lige at gøre opmærksom på her ved andenbehandlingen, er, at jeg synes, der har været en utrolig behandling af markedsudvalget i denne sag, og det agter jeg at tage op i et andet forum. Det hører ikke hjemme her på talerstolen at gå i detaljer om hvordan, men jeg mener, at vi, der sidder i markedsudvalget, er blevet sjoflet, og det kan vi naturligvis ikke

bare sidde overhørig, så den sag må blive til en drøftelse i folketingets præsidium.

Niels Helveg Petersen (RV):

Diskussionen om dette lovforslag startede jo nok så ophidset og med meget kategoriske udtryk torsdag i sidste uge, men den sluttede da heldigvis med, at folketingets partier, således som det var det eneste rigtige, satte sig til at diskutere, hvad man egentlig skulle gøre, og efter fornuftig diskussion også nåede frem til et resultat i enighed:

Enighed om temaet, som er EF-pakken med den helt korrekte betegnelse i parentes. Enighed om tidspunktet som oprindeligt foreslået. Enighed om den oplysningsvirksomhed, der skal foregå, dels i form af fremlæggelse af de juridiske tekster i så vidt et omfang som overhovedet muligt, hvor det kan lade sig gøre på offentlige kontorer, dels ved udsendelse af en husstandsavis.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Så vil jeg da i øvrigt fremhæve, at betydningen af enighed om dette lovforslag jo ligger i, at vi så i EF-folkeafstemningskampagnen, der nu forestår, er behageligt fri for at skulle diskutere proceduren og kan koncentrere os om at diskutere det, som vi er uenige om. Men vi skal ikke have diskussionen belastet af en uenighed om, hvorvidt det også var den rette procedure, hvad der jo bagefter uanset resultatet altid er med til at kaste tvivl over resultatets rigtighed. Det er det egentlige indhold af den enighed, vi har opnået her, og det synes jeg kun er godt.

Så en lille bemærkning til sidst. Lovforslaget var til første behandling torsdag, og fredag aften var der en faktisk enighed om det, så det tog altså faktisk meget lidt tid at nå til enighed, og det var da udmærket.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil allerførst sige, at jeg er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at det unægtelig har været en noget speciel fornøjelse at deltage i markedsudvalgets behandling af denne sag. Jeg vil da i hvert fald tilråde, at man, hvis man ikke vil føre de reelle forhandlinger i udvalget, så dog i hvert fald forskåner udvalget for bare at sidde og vente og vente og ingen steder komme. Så kunne man